

Der er et andet Forslag, som der har været plejet Samraad om, og som blev omtalt af den ærede Ordfører. Det var med Hensyn til Personalets Arbejdstid og Arbejdsforhold paa Store- og Lille-Bælts-Færgerne. Der er til den højtærede Minister indgivet et Andragende fra Funktionærerne paa disse Færger om, at der i Lighed med, hvad der er Tilfældet med Jernbanefunktionærerne, maa blive dem tilstaaet Natpenge, saaledes at de, naar de sejle om Natten, kunne faa Ekstrabetaling, ligesom Tilfældet er med de Funktionærer, som ere ansatte ved Banerne. Der er maaske allerede kommet — eller ogsaa vil der i de nærmeste Dage komme — et Andragende fra det underordnede Personale, Matroser og Fyrbødere med Anmodning om at faa Arbejdstiden omordnet. Det er jo saadan ved Færgerne, at Personalet har slet ingen Fridage, ikke en eneste Fridag. De kunne faa en Ferie, som kan udstrækkes i indtil 14 Dage, men i øvrigt er der ingen Ting, som hedder Ferie paa Færgerne. Det betyder 24 Timer hveranden Dag Aaret igennem. Hvis de nu havde 12 Timers dagligt Arbejde, vilde det betyde en jævn, uafbrudt Arbejdstid paa disse Færger uden Fridage af nogen som helst Art.

Arbejdet er tiltaget i en betydelig Grad; der er saaledes paa Lille Bælt i 1906 overført 13,000 Jernbanevogne flere end i 1905. Det er ganske vist saadan, at efter at jeg ved Finanslovens 1ste Behandling havde omtalt disse uheldige Forhold, blev der straks ansat nogle flere Matroser paa Færgerne, men dog ikke saa mange, som svare til det betydelig forøgede Arbejde, der er.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om der ikke til Finanslovens 3die Behandling kunde fremkomme et Forslag, som kunde tage Sigte paa at faa indført en Tredeling af Døgnet for Personalet paa Færgerne, hvor der kræves et Arbejde, der udfordrer, at Personalet er i høj Grad agtpaagivende, en Tredeling af Døgnet, saaledes at der blev tre Hold til at afløse hinanden, og saaledes, at 8 Timers Arbejdsdagen blev indført. Selv om det indføres nu, vil Staten dog komme bagefter, idet det allerede findes i mangfoldige kommunale Virksomheder,

hvor man har uafbrudt Drift Dag og Nat. Jeg vil derfor henstille, om det ikke lader sig gøre; jeg tror ikke, det vil betyde saa stort økonomisk.

Der er endnu et lille Forhold, jeg gerne vil fremdrage; jeg har set det her i Betænkningen, og det viser, med hvilket forskelligt Syn man kan se paa de forskellige Funktionærer ved Statsbanerne. Det er under Nr. 16 og 17 i Listen over Ændringsforslag. Under Nr. 16 indstiller den højtærede Minister en Mand til Understøttelse af Statskassen. Det er en Mand paa 85 Aar, som i 43 Aar har tjent Staten og har udført et godt og samvittighedsfuldt Arbejde. Denne Mand er saaledes stillet, at han ikke kan komme ind under Pensionsvedtægten. Hvis han kunde det, vilde han faa 520 Kr.; det vil sige, at denne Mand har haft en Løn af 780 Kr., hvoraf han kunde faa 520 Kr. Men da han nu ikke har betalt til Pensionskassen, mener Ministeren, at det ikke gaar an at give ham 520 Kr., det er alt for meget. Han ejer en Ejendom, som giver ham en Indtægt af 70 Kr., og ellers intet som helst. Nu indstilles han til efter 43 Aars Tjeneste i en Alder af 85 Aar at faa en Understøttelse af 350 Kr. Jeg vil dertil sige, at det er mindre, end adskillige Byraad betale i Alderdomsunderstøttelse til en saadan Mand, som ikke kan klare sig selv, men som maa have Hjælp i mangfoldige Tilfælde. En saadan Mand vilde i adskillige Kommuner faa mere i Alderdomsunderstøttelse, end Staten her foreslaar, efter at Manden har været i dens Tjeneste i 43 Aar og i den Tid har udført et godt Arbejde med en Løn af 780 Kr. aarlig.

Lige umiddelbart efter dette kommer et Forslag om, at der skal ydes et Bidrag til en Enke efter en Ekspeditør i Kiel. Der oplyses, at denne Ekspeditør har haft en Løn af 5,200 Kr. foruden ekstra Godtgørelse for det Gods, som skulde ekspederes, og at han for disse Penge skulde holde Personale af forskellig Art. Denne Ekspeditør er nu død efter at have været ansat i Statens Tjeneste i 14 Aar, altsaa $\frac{1}{3}$ af den 85-aarige Mands Tjenestetid. Ministeren siger saa, at denne Enke kun har 300 Mark i aarlig Indtægt, og indstiller hende derfor, da hun ikke har Krav paa nogen Pension, og da hendes Mands Løn kun har været